

дѣца предъ очите мѹ, а пѧка него ослаѣпи, и го закара вѣрзанъ и окованъ со съ дрѹги те робы за-
едно ка Вавилонъ.

Така Богъ остава непокланы тѣ грѣшницы:
защо то кога то се прогнѣви Богъ на некого непо-
каяннаго грѣшника, тогава нема исцѣленїе, това
и свѧтый апостолъ Павелъ ви совѣтѹва, да не
прелагаме време за покаянїе, и думा: Братіе мои,
Се времѧ благопрѣятно, се день спасе-
нїя, отложи хомъ дѣла тмы: то есть: сега
е време за покаянїе, да престанимъ отъ грѣхот-
воренїе, отъ много гиденїе, отъ много пїенїе, отъ
блудъ и отъ всякое не воздержанїе, и да немаме
помѣждъ си єдинъ на дрѹги зависть, ненависть,
кавга, да изгонимъ отъ насъ проклата та гордость,
да оставимъ неправедны тѣ грабителства, сребро-
любїє то, а юще и онїа що иматъ обычай и отход-
жатъ по блажнїе да врачѹватъ, да престанатъ отъ
томъ злый обычай: защо то на това кесма много
се сѣрди Богу. А защо: защо то нишо не разин-
ствѹва отъ Идолослѹженїе то, сирѣчъ: който ходи
по таковы работы, онъ слѹгъ на Идола, а Бога
презира. Но послѣшай тѣ що говори Богъ на та-
ковы ко Іеремїј пророка. Судомъ прѣтиша
имамъ съ вами, и съ сыни ми вашими
препрюса. Сирѣчъ: Богъ ще се сѹди со съ тѣхъ
и со съ тѣхъ тѣ сынове: защото они са созданїе не-
гово, оставатъ него и отходжатъ да искатъ по-
моицъ отъ дїакола человѣконенавистника, и следъ